

عنوان مقاله:

نقش عناصرخانه های تاریخی ایران د رپایداری اقلیمی (حیات مرکزی) (نمونه موردی خانه لطفعلیان ملایر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهروز حمزه لو - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی ملایر

علیرضا خضریان - استاد و مدیر گروه رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی ملایر

خلاصه مقاله:

امروزه نیازهای سرمایشی و گرمایشی ساختمان ها به واسطه پیشرفت های تکنولوژیکی مرتفع شد. و کما بیش روش های بومی سازگار با طبیعت فراموش شدند و بناهایی وابسته به تکنولوژی، بدون توجه به انسان محوری و همسازی با طبیعت خلق شدند ، با مطالعه و تعمق در معماری سنتی مناطق کوهستانی نظیر شهر ملایر و نحوه تعامل انسان بومی با محیط در می یابیم که تفکر پایداری محور، رویکردی نوین و ناشناخته نیست. معماری سنتی ایران به گونه ای شگفت انگیز با اصول پایداری همگراست. از این رو پژوهش پیش رو به تبیین نقش فضاهای باز - بویژه حیاط های مرکزی - در هم سویی معماری سنتی ایرانی، اسلامی با اصول پایداری می پردازد و حیاط مرکزی موزه لطفعلیان شهر ملایر را به لحاظ پایداری مورد ارزشیابی قرار می دهد . نتایج حاصل از تحقیق، حاکی از نقش محوری و اساسی فضاهای باز حیاط مرکزی در خلق معماری پایدار ایرانی است . یعنی ساختار حیاط مرکزی نه تنها خودش پایداری محور است بلکه بستر تحقق پایداری در معماری سنتی ایران به مدد این ساختار فراهم شده است؛ بنابراین نظر به آموزه های فراوان این عنصر کارآمد، بر لزوم بازخوانی فضاهای باز حیاط مرکزی در دستیابی به معماری پایدار تأکید می گردد. پژوهش با مطالعه کیفی صورت گرفته و ابزار گردآوری داده ها، مشاهدات عینی و مطالعه منابع مکتوب می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار- معماری سنتی- حیاط مرکزی - خانه لطفعلیان ملایر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560730>

